

Oponentský posudek na diplomovou práci Lucie Drvotové *Symfonická báseň ve výuce hudební výchovy na střední škole*

Oponent: prof. PaedDr. Michal Nedělka, Dr.

Diplomová práce je zaměřena na didaktickou problematiku, a sice na řešení praktických didaktických situací s konkrétním výukovým materiálem. Motivace k takovému pojetí je nasnadě, je to snaha budoucího pedagoga připravit pro vlastní potřeby a pro vlastní práci materiál, který využije sám a který bude moci třeba poskytnout i svému okolí. Je to tím pochopitelnější, uvědomíme-li si situaci soudobého učitele: absence osnov, nutnost zpracování školních vzdělávacích programů při komunikaci všech pedagogů školy, nevyhnutelnost komplikované tematické synchronizace učiva.

L. Drvotová tedy u vědomí těchto skutečností přistoupila k zapracování symfonické básně jako žánru do návrhu středoškolské výuky. Je nutno připomenout, že je to návrh, jehož fungování v praxi autorka již mohla ověřit. Tím spíše tu lze vysledovat stupeň kvality u získaných znalostí a dovedností v oblasti hudební teorie, pedagogiky a didaktiky.

V případech, kdy se vědecký zájem autora práce soustředí na didaktické řešení situací se známým objektem (v tomto případě se symfonickou básní), vzniká vždy otázka, do jaké míry je nutné čtenáři přibližovat známý jev. Je skutečně otázkou, nakolik je nutné charakterizovat symfonickou báseň jako žánr, jak podrobně je nutno popisovat vývoj žánru a uvádět jeho autory a jaký účel taková charakteristika plní. Pokud jsou takovéto skutečnosti uvedeny, pak odpovídá pravidlům publikační etiky uvést i zdroje, z nichž autor čerpá. Nelze přece předpokládat, že vše jsou odhalení daného autora. První podnět pro obhajobu tedy spočívá právě v tomto dotazu a připomínce, a to tím spíše, že seznam literatury je zde dosti obsáhlý. Uvedená problematika je prezentována ve druhé kapitole, můj další dotaz tedy zní, kde se v práci nalézá kapitola první. Úvod snad kapitolu nepředstavuje.

Rozhodující objekt řešení však samozřejmě v této práci nepředstavuje symfonická báseň, nýbrž její místo v současné výuce. Také proto se autorka ve třetí (?) kapitole věnuje analýze tohoto tématu ve vztahu k rámcovému vzdělávacímu programu. K získání ucelenějšího pohledu na skutečnost zvolila také dotazník, který mapuje postoje 16 oslovených pedagogů k symfonické básni, k hodnocení významu daného žánru, prostředků výuky zaměřených na prezentaci symfonické básně atd. Vzorek 16 učitelů je samozřejmě malý, má tedy výpovědní hodnotu především pro samotnou autorku. Získala tak totiž údaje o tom, jak na daný jev jako na objekt výuky nahlíží pedagogové v různých částech České republiky. A v širokém teritoriálním rozptýlení dotazníku lze spatřovat jistou snahu o objektivizaci, jež pro

dané účely zřejmě zcela dostačuje. Na základě dotazníkových výsledků pak autorka připravila vlastní prezentace. V textu jsou jasně charakterizovány z hlediska všech nutných atributů a jejich obsah svědčí o zájmu autorky o předmět práce i o zkušenosti s přípravou multimediálního materiálu. Prezentacím nelze upřít ani didaktickou invenci spojenou se znalostí konkrétního materiálu hudebního. Zde také spatřuji praktické těžiště práce, jak jsem se o tom zmínil na počátku tohoto posudku.

V páté (?) kapitole nakonec autorka prezentuje průběh výuky a výsledky, jichž dosáhla při využití vytvořeného materiálu. Uvádí zde faktory, které jsou v současné době příznivé či dokonce nutné pro úspěšnou hudebněvýchovnou práci s poslechovou skladbou, a třebaže nedospívá k překvapujícím zjištěním, lze tu ocenit potvrzení skutečností a nároků, jejichž splnění ještě zdaleka není v každé škole samozřejmostí. Práce obsahuje stručný závěr (jenž ovšem není kapitolou, jak je v práci uvedeno) a obsahuje prezentační materiál v elektronické podobě i přílohy, které autorčin záměr, metody řešení a jeho výsledky dokládají. Práci proto doporučuji k obhajobě a předpokládám reakci na dotazy a připomínky v tomto posudku uvedené.

V Praze 31. 8. 2011